

לא מספיק להיות צודק

במצב הפילוג החברתי בו נמצאת המדינה, קשה יהיה לאורך זמן לשאת את עול המלחמה
● בחירות מוקדמות ככל האפשר הן הדבר ההכרחי ● צדק אינו בהכרח להיות צודק

היהודית, נראה שהם אלו שקובעים בסופו של דבר למי להצביע. לצערנו, מארגני המחאות לא מפנימים זאת, הם אינם מבינים שבצורת ההתנהלות שלהם, המחאה מאבדת את התמיכה של חלק ניכר ומשמעותי בחברה הישראלית, זאת משום שכאשר הרעיון המרכזי במחאה הוא ההתמקדות במציאות שנצבעת ב"טובים ורעים" וכל מי שחושב אחרת לגבי הדרך להשבת החטופים הוא עוכר ישראל - הדיון מפסיק להיות ענייני.

בקטנה

הבקשה של התובע בבית הדין הפלילי הבינלאומי בהאג להוציא צווי מעצר נגד נתניהו וגלנט היא מתועבת; היא מתעלמת מהחשיבות המוסרית של זהות התוקפן, כמו גם מהתנאים המורכבים בהם מתנהלת המלחמה בעזה ומתעלמת התעלמות מוחלטת מהשוואתה למלחמות של צבאות אחרים. עם זאת, עצוב שאנחנו הישראלים, או ליתר דיוק, ההנהגה, זו שמובילה הסברה לקויה ולא מספיק מתוחכמת בהתמודדות עם המצב העגום והמעוות שנוצר - אנחנו יוצאים אולי צודקים אבל לא חכמים. התיקון הגדול ביותר במדרגות החוכמה, הוא השאיפה שבראש המערכת, בתפקידים החשובים והרגישים ביותר, יעמדו אנשים מוכשרים וראויים, מה שלצערנו לא נמצא כיום. צמרת השלטון של היום לוקה ב"חסך החוכמה", דבר שמחייב טיפול שורש בכל המערכות: במערכת החינוך המדורדרת, בתרבות הדיבור והכתב המנוונים, ביחס ובהבנה שהמדינה היא לפני כולם; שינוי כזה יכול בהחלט להוביל גם לחברה מתוקנת יותר.

מלחמתנו בחמאס היא מלחמה צודקת מאין כמוה, אבל עלינו להיות נאמנים גם לתרבותנו ולעצמנו וגם להשאר צודקים - לא לשלול על הסף כל אפשרות עתידית לחלוקת הארץ, יש צורך להכיר במציאות בה הם לא יגרשו אותנו מארץ אבותינו ואנחנו לא נוכל לגרש אותם - נצטרך לקבל זאת כעובדה ולנהוג בחוכמה; ברור ומוכן שבעקבות הסרבנות והרצחנות הפלסטינית, ראוי בהחלט שאפשרות עתידית כזו כבר לא תכיל יותר מאשר מה שהוקצה לפלסטינים בתוכנית טראמפ; 70 אחוז משטחי יהודה ושומרון; אסור כמוכן שתכלול פינוי מתנחלים מקיף, אלא בהסכמה פנים-ישראלית רחבה, כזו שתחייב רפורמה מעמיקה בהנהגה הפלסטינית; שתמיד, אבל תמיד תכלול חופש פעולה צבאי ומוחלט בתוככי המדינה הפלסטינית המפורזת. לפיכך, חשוב להבין, שפעילות המוצהרת של סמוטריץ' כשר במשרד הביטחון להשתלטות על אדמות שטחי C צריכה להטריד את כולנו. היא אינה יכולה להתנהל ללא דיון ציבורי רחב - שיטת סמוטריץ' פוגעת בשימור הצדק הישראלי שהוא לכשעצמו מעשה חכם - כי צדק אינו בהכרח להיות צודק.

צריך וחשוב לבחון בצורה עניינית את הדרישה להערך לבחירות גם משום שהממשלה והעומד בראשה מסרבים לקחת אחריות על כישלונותיהם, וגם משום שהממשלה איבדה את האמון בקרב חלקים רבים בחברה הישראלית. בתוך כך, לא ניתן להילחם במלחמת קיום ללא אמון מלא של העם. לא פחות חמור - ממשלת ישראל ניתקה את עצמה מרחשי הלב של החברה וממשיכה לתת יד להשתמטות החרדים מעול הלחמה - קהות הלב מצביעה על ניתוק מליבת המהות של "ברית הגורל והייעוד" - בלעדיהם אין לנו זכות קיום.

אין זה משנה מי צודק

זו קריאה לציבור הדתי-לאומי, אותו ציבור שאמור לחבר בין גוני החברה הישראלית - לצאת בעת הזו מארבע אמותיו, במיוחד בשל מעורבותו המשמעותית בעול המלחמה ותחושת השותפות שלו באחריות על המדינה; במצב כזה אין זה משנה מי כאן צודק - גם אם חלק מגילויי המחאות מקוממים - במבחן עלות מול תועלת, עדיף לצאת לבחירות ומהר ככל האפשר למרות שהמלחמה אינה פוסקת; במצב הפלגני בו אנו נמצאים היום, יהיה קשה לשאת את עול המלחמה לאורך זמן - הליכה לבחירות רק תגביר את הסיכויים לממשלת אחדות וממשלת חירום זמנית; מצב כזה יבטא את רצון רוב החברה המשתוקקת לאחדות, אם תצא קריאה - צאו להצביע אך ורק למפלגות שתתחייבנה להקמת ממשלת אחדות, ניתן יהיה אולי להיענות לדרישת הלוחמים והמשפחות השכולות שדורשות אחדות מעל כל במה - והמילים "ביחד ננצח" יקבלו "משמעות" ולא תהפוכנה ל"קלישאה".

קול זעקתם...

המחאה חזרה ובגדול. למרות הזעקה שמגיעה מדם ליבם של רוב המשתתפים, מתוך חרדה אמיתית לעתידה של המדינה, הדרך שבה היא מתנהלת נתפסת כמקוממת ובעיקר במחנה השמרני - לא בשל הדרישה הלגיטימית לצאת לבחירות, אלא בשל החלוקה של "טובים ורעים"; המחאה מתקשה לשכנע ולצרף לשורותיה קבוצות שאינן נמנות עם הסיביה המוכרת, ובמידה רבה חוזרת על השגיאות שליוו את המחאה הקודמת, זו שקמה כנגד הרפורמה המשפטית, זו שממשיכה לשכנע את המשוכנעים.

מה מוביל את המצביעים האדוקים

מדוע המצביעים מהציבור המסורתי ומהפריפריה מצביעים שוב ושוב לנתניהו למרות שהוא אינו מיטיב עם מצבם - עם כל הטיפטופים והסבבים שלא פסקו למרות הבטחותיו; עם פערים כלכליים/חברתיים שבמידה רבה רק החריפו; ההסבר היחיד לכך הוא השייכות השבטית המסורתית והזהות